

621

1810. Βραχεΐα Ἐκθεσις περὶ τῆς νήσου Χίου, ἀγνώστου συντάκτου, ἴσως τοῦ ἱερέως Dominico Luigi Santi, κατὰ μετάφρασιν Κ. Α. Σγουροῦ, ἐν 172, σ. 487–515.
Ἐν σ. 506–510: Προνόμια τῆς Χίου. Μεταξὺ τούτων ἄξιον ἰδίας μνείας (σ. 508) ὅτι οἱ χριστιανοὶ ἔχουν ἰδίους μνήμονας, ὧν τὰς πράξεις ἀναγνωρίζουν τὰ τουρκικὰ δικαστήρια, ὡς αὐθεντικὰ καὶ ἐπίσημα ἔγγραφα.

622

1810. Ἐγκύκλιος Παν. Μουρούζη, Μεγάλου διερμηνέως τοῦ ὀθωμ. στόλου, πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου, ἐν 274, σ. 17–18 καὶ ἐν 130, σ. 527.
«... παρατηρήσας... ὅτι ἡ πλείστη ἀκαταστασία τῶν νησιωτῶν προέρχεται ἀπὸ τοῦ ὅτι δὲν ἔχουσι μίαν εὐνομίαν προσηρμοσμένην καὶ συνδεδεμένην μὲ τὸ πολίτευμά των, ἐπέγνων νὰ... συστήσῃ ἐν ἐκάστη νήσῳ ἓν νομικὸν σύστημα, οἰκεῖον εἰς τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθη τῶν κατοίκων της...». Ὑπέδειξε δὲ εἰς αὐτοὺς «νὰ συλλέξωσι τοὺς κυριωτέρους τῶν ἀρχαίων νόμων, ὅσοι ἔχουσιν ἰσχὺν ἐν τῇ αὐτῶν πατρίδι, ὁμοίως καὶ ὅλα τὰ ἔθιμα, ἅτινα μὴ ἐναντιούμενα εἰς τὴν πολιτικὴν σύμπνοιαν, συντελοῦσιν εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ εὐζωΐαν τῶν συμπολιτῶν... νὰ τὰ καταγράψωσιν... καὶ νὰ τὰ ἐγχειρίσωσιν (αὐτῷ)...».

623

1810(?) – «Ἱστορικὴ Σύνοψις περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς ἀνατ. ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας», ἀνώνυμος, ἀλλὰ τοῦ μητρ. Οὐγγροβλαχίας Ἰγνατίου, γραφεῖσα γαλλιστὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ρωσίας (1809–1812) κόμιτος Νικολάϊ Πέτροβιτς Ρουνγιάντσεφ, γαλλιστὶ καὶ ἐλληνιστί. Πρβλ. 155 καὶ 143, σ. 8.

624

1811. Ὅρισμός, 28 Φεβρ., Χαφίζ Ἀλῆ πασᾶ βεζύρη πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους καὶ κατοίκους τῆς νήσου Φολεγάνδρου, ἀπαγορεύων εἰς τοὺς ραγιάδες νὰ γίνωνται κόνσολοι ξένων βασιλικῶν αὐλῶν, ἀνέκδοτος, ἐν ΓΑΚ, φάκ. 174 Ζερλέντη.

625

1811. «Διαταγὴ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Κλήρου τῶν Γραικῶν τῶν Ἰονίων Νήσων», τῆς 18 Σεπτ., ἐξ 114 ἄρθρων (ἐντυπον).

